

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ἐπὶ τῇ πανενδόξῳ Ἀναστάσει τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

Ἡ ὑπερφυσικὴ χαρὰ τῆς Θεοτόκου διὰ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Υἱοῦ Της

«Ἀναστήσομαι καὶ ὑψώσω ὡς Θεὸς τοὺς Σὲ μεγαλύνοντας»

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀναστάντι:

ΕΙΣ ΤΟΝ πλήρη φωτὸς καὶ χαρᾶς καὶ ζωῆς Κανόνα τοῦ Πάσχα, ὁ θεόπνευστος ἁματογράφος ἀπευθύνεται πρὸς τὴν Παναγίαν Μητέρα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καὶ προτρέπει Αὐτὴν σεμνοπρεπῶς, ἀλλὰ καὶ ἐνθουσιαστικῶς:

«Σὺ δέ, Ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου Σου»!...

Χαίρει πράγματι χαρὰν ἀνεκκλάλητον καὶ τέρπεται τέρψιν ὑπερφυσικὴν σήμερον ἡ Ἄχραντος Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ τῇ Ἀναστάσει τοῦ Υἱοῦ Αὐτῆς, μετοχετεύει δὲ καὶ εἰς ἡμᾶς, τὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας, χαρὰν καὶ τέρψιν μυστικὴν καὶ ἄφραστον.

Καὶ ἔχει πολλοὺς λόγους νὰ ὑπερ-χαίρῃ καὶ νὰ ὑπερ-εὐφραίνεται ἡ Ὑπερ-ευλογημένη Κόρη: διότι, πρώτη Αὐτὴ ἔλαβε τὸ εὐαγγέλιον τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ Της· διότι, πρώτη Αὐτὴ εἶδε τὸν ἀναστάντα Υἱὸν Της· διότι, χάριν Αὐτῆς ἠνοιχθῆ ὁ ζωηφόρος Τάφος τοῦ Υἱοῦ Της· διότι, τὸ καλὸν ἄγγελμα τῆς ἐγέρσεως τοῦ Υἱοῦ Της ἤκουσεν ἀπὸ τὸν εὐαγγελιστὴν Ἀρχάγγελον Γαβριήλ².

Ἐπιπροσθέτως δέ, ἡ χαρὰ καὶ ἡ τέρψις τῆς Κυρίας Θεοτόκου, κατὰ τὴν παγκαρμόσουν αὐτὴν ἡμέραν, ἅς ἐπιτραπῇ νὰ εἶπω, αὐξάνεται καὶ

πληθύνεται τρόπον τινά, διότι διανέμει τὴν ἄφατον εὐφροσύνην Της καὶ μοιράζεται αὐτὴν μὲ τὰ κατὰ χάριν τέκνα Της, ἡμᾶς τοὺς Χριστιανοὺς.

Ἐπρεπε, χάριν Αὐτῆς καὶ πρὸς χαρὰν Αὐτῆς, νὰ ἀνοιχθῆ τὸ ζωήρρυτον Μνήμα καὶ νὰ ἀποκαλυφθοῦν πρωτίτως εἰς Αὐτὴν πάντα τὰ Μυστήρια τῆς Ἀναστάσεως καὶ τῆς Βασιλείας καὶ διὰ μέσου Αὐτῆς, νὰ ἀνοιχθοῦν κατόπιν καὶ εἰς ἡμᾶς πάντα τὰ χαρμόσυνα καὶ χαροπάρροχα μηνύματα τῆς χριστοποιήσεως καὶ θεώσεώς μας.

«**Δι' Αὐτὴν πρώτην**», λέγουν οἱ Ἅγιοι Πατέρες, «ὁ ζωηφόρος ἐκεῖνος ἠνοιγή τάφος· δι' Αὐτὴν γὰρ πρώτην καὶ δι' Αὐτῆς πάντα ἡμῖν ἀνέωκται, ὅσα ἐπὶ τοῦ Οὐρανοῦ ἄνω, καὶ ὅσα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω»³.

* * *

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά·

ΧΘΕΣ, εἰς τὸν κατανυκτικώτατον Κανόνα τοῦ Μεγάλου Σαββάτου, ὁ ἱερὸς ἔμνογράφος ἐπαρουσίασε τὸν Κύριόν μας νὰ παρηγορῆ τὴν Παναγίαν Μητέρα Του:

«**Μὴ ἐποδύρου μου, Μῆτερ, καθορῶσα ἐν τάφῳ, ὃν ἐν γαστρὶ ἄνευ σπορῶς συνέλαβες Υἱόν· ἀναστήσομαι γὰρ καὶ δοξασθήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ ἀπαύστως ὡς Θεός, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ Σὲ μεγαλύνοντας**»⁴.

Μὴ θρηνηῖς, ὦ Μῆτερ μου γλυκυτάτη, διότι ἀφ' οὗ θὰ ἀναστηθῶ καὶ θὰ δοξασθῶ,

«ἀκαταπαύστως θέλω ὑψώνει ὡς Θεὸς μὲ δόξαν ἐκείνους, ὅπου μεγαλύνουσι ἐσὲ τὴν ἀγιωτάτην Μητέρα μου μετὰ πόθου καὶ πίστεως· ἐπειδὴ ἡ ἰδική σου δόξα εἶναι δόξα ἰδική μου, καὶ ἡ τιμὴ τῆς Μητρὸς εἶναι τιμὴ τοῦ Υἱοῦ»⁵.

Ἦ, πλοῦτος εὐλογιῶν καὶ πέλαγος χαρίτων!... Ἦνοιχθη ὁ θεοδέγμων Τάφος καὶ ἠνοιξεν ὁ «Μυστικὸς Παράδεισος» τῆς Θεοτόκου πάντα τὰ καλὰ καὶ σωτήρια ἐξεχύθησαν ἀπὸ τὸ ζωήρρυτον Μνήμα καὶ «πάντα τὰ καλὰ ἐχαρίσθησαν εἰς ἡμᾶς διὰ μέσου τῆς Κυρίας Θεοτόκου»⁶.

Καὶ πῶς, Νύμφη Ἀνύμφευτε, πῶς εἶναι δυνατόν διὰ τὸ πλῆθος τῶν εὐεργεσιῶν Σου πρὸς ἡμᾶς νὰ *μεγαλύνωμεν* Σέ, τὴν Ὅποίαν «ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν· ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμος ὑμνεῖν Σε, Θεοτόκε»⁷;

Ἡ Θεομήτωρ μᾶς ἀπαντᾷ διὰ μέσου τῶν Ἁγίων Πατέρων: *μεγαλύνωμεν* τὴν πανσέβαστον Κόρην, διὰ μέσου δὲ Αὐτῆς μᾶς μεγαλύνει καὶ ὑψώνει καὶ δοξάζει ἐν τῷ Φωτὶ τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ ὁ Κύριός μας,

«**μὲ λογισμοὺς θείους καὶ μεγαλοπρεπεῖς· μὲ λόγια μεγάλα καὶ ἐγκώμια θεομητροπρεπῆ· καὶ μὲ ἔργα ἀρεστὰ εἰς τὴν θεομητορικὴν Της μεγαλειότητα οὕτω γὰρ μεγαλύνεται ἡ θεομεγάλυντος Μήτηρ τοῦ Θεοῦ**»⁸.

* * *

Ἄγαπητὰ ἐν Κυρίῳ τέκνα·

Η ΠΟΛΥΜΟΡΦΟΣ ἁμαρτία - μὲ λογισμούς, μὲ λόγια, μὲ ἔργα - *αἰχμαλωτίζει* τὸν νοῦν μας καὶ σύρει αὐτὸν βιαίως εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ σατανᾶ, ὁ ὁποῖος ἐν συνεχείᾳ σκοτίζει καὶ νεκρώνει αὐτόν· ἐν τούτοις, «ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάρχει τόπος ἅγιος καὶ ναὸς Θεοῦ»⁹, δηλαδή ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν ἀναστημένον Ἰησοῦν.

Ἄς προσευχώμεθα συνεχῶς εἰς τὴν Ἐχραντον Θεοτόκον καὶ ἅς μεγαλύνομεν ἀπαύστως Αὐτὴν μὲ ἱερὸν ζῆλον, ὥστε ἡ ὑπερφυσικὴ χαρὰ Της διὰ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Υἱοῦ Αὐτῆς νὰ μεταγγίζεται εἰς τὴν ψυχὴν μας, τοιουτοτρόπως δὲ νὰ ἐλευθερώνεται ὁ νοῦς μας ἀπὸ τὴν δεινὴν *αἰχμαλωσίαν* τοῦ σατανᾶ καὶ νὰ **«αἰχμαλωτίζεται εἰς τὴν [ἐνδόξον καὶ μακαρίαν] ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ»**¹⁰, νὰ φωτίζεται καὶ νὰ ζωοποιῆται μὲ τὴν διαρκῆ *μνήμην* τοῦ Θεοῦ, μὲ τὰ ἔργα τῆς μετανοίας καὶ τὴν συνεχῆ μετάληψιν τῶν Ἐχραντῶν Μυστηρίων,

ἵνα δοξάζεται ἐν ἡμῖν ὁ Πατήρ, διὰ τοῦ Υἱοῦ, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, ἡ Παναγία καὶ Ὑπερούσιος καὶ Βασιλικωτάτη Τριάς, εἰς τὴν Ὅποιαν πρέπει πᾶσα δόξα, προσκύνησις καὶ εὐχαριστία.

Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!

Ἄγιον Πάσχα τοῦ σωτηρίου ἔτους 2006

Εὐχέτης πρὸς ἀναστάντα Κύριον

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανός,

Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων

1. Κανόνος Πάσχα, Ὡδὴ Θ', Εἰρμός.

2. Βλ. Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ, PG τ. 151, στλ. 236-248/Ὁμιλία ΙΗ', Τῆ Κυριακῆ τῶν Μυροφόρων.

3. Αὐτόθι, στλ. 241C.

4. Κανόνος Μεγάλου Σαββάτου, Ὡδὴ Θ', Εἰρμός.

5. Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου, Ἐορτοδρόμιον, σελ. 412, ἐν Βενετία 1836.

6. Αὐτόθι, σελ. 51.

7. Πεξοῦ Κανόνος Θεοφανίων, Ὡδὴ Θ', Εἰρμός.

8. Ὁσ. Νικοδήμου Ἀγιορείτου, ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 52.

9. Ἁγίου Μαξίμου Ὁμολογητοῦ, PG τ. 90, στλ. 993C./Περί Ἀγάπης, Β', § λα'.

10. Πρόβλ. Β' Κορινθ. ι' 5.